

paa den sjællandske Kyst, og fra Helsingborg til Malmø paa den skånske Kyst, samtidigt med at jeg gjorde mig besejret med Baadehavneforholdene paa begge Kyster.

Den 4de September gik jeg efter Syd paa fra København gennem Drogden og Grønsund til Smaalandssarvandet Store Belt, og returnerede Norden om Sjælland til København den 30te September, anløbende paa denne Tour Møns Østkyst, Stubbejøbing, Masnedsfund, Vandholm, Nakskov, Albuuen, Taars, Onsøig, Karrebæksminde, Bisserup, Skjelsør, Korsør, Nyborg, Rjerteminde, Kalundborg, Hundested, Lynæs, Holbæk og Malmø, overalt følgende Sildfiskeriets Gang.

Den 4de Oktober forlod jeg igjen København og gik Syd paa gennem Bøgestrømmen til Store Belt, Svendborg Sund, omsejlede Als og gik gennem Lille Belt Nord paa langs Sjællands Østkyst, indtil jeg den 8de November returnerede til København, for at paabegynde Oplegningen af Døkkespillet formedelst indtrædende Vintervejlig. Paa denne sidste Expedition anløb jeg med eget Fartøj Masnedsfund, Bisserup, Korsør, Nyborg, Lundeborg, Svendborg, Faaborg, Sønderborg, Albenraa, Assens, Kolding, Middelfart, Fredericia, Horsens og Aarhus, og besøgte ved andre Befordringsmidler Byen Slesvig, Odense Fjord, Veile, Hobro, Mariager, Hadsund, Randers, Grenaa, Ebeltoft og Begtrup Vig.

Naa afsaan Bornholm og Øres undtages, har jeg i et Tidsrum af henved 5 Maaneder afføgt vore Farvande Sønden for en Linie fra Mariager Fjords Nordkyst til Kullen og havt Lejlighed til at foretage nogle Toure til svense og fælavige Havne, for at indhente sammenlignende Oplysninger til mit Formaals Fremme. Mit Fartøjs forholdsvis mindre Dimensioner forbød af sig selv en Vesterhavstour, og til Limfjorden og Bendsbyssels østlige Kyst har jeg desværre ikke funnet naae i aar formedelst stiv Mod vind og Strøm, hværgang jeg har haft det til Hensigt.

Jeg har nu paa hele denne ovenbeskrevne Seilads ladet det være mig magtpaalliggende, overalt hvor jeg er kommen frem, at indsamle — foruden nautiske Sagitageser — saamange Oplysninger som muligt om Fiskeriernes Tilstand, om Fiskernes Raar, deres Redskaber og dissejse Unvendelsesmaader, om Tilstedeværelsen af Træng til Hjælp paa forskellige Maader, om Baadehavnenes Tilstand og om eventuelle nye Havnes Anlæg m. m., og jeg tror ogsaa, at det er lykkedes mig at samle et ikke ringe Materiale, der vil kunne tjene som Grundlag til en eventuel senere Behandling og Fremstilling af de lokale Fiskeriforhold i Landet. Da min Mission imidlertid har haft en aldeles privat Karakter, og jeg intetsteds er optraadt med Annodning om lokale Autoriteteters Bistand, Raad eller Oplysninger, hvortil jeg heller ikke havde nogen Bevnydigelse, er det indvundne Stof kun et, om jeg tør bruge Udtrykket, Amatørmaterialer, som jeg foreløbigen skal lade høje, men dog i Tilstede af, at Ministeriet skulle ønske Oplysninger hentede ud herfra, beredvilligen skal stille til Ejendom.

Naa jeg dernæst skal gaa over til at udvikle Resultatet af mine Undersøgelser med Hensyn til den første af mine Opgaver, Installationen af en Fiskerifontrol, saa vil jeg komme til at behandle Minnet fra 2 Synspunkter, idet jeg, gaaende ud fra det Rigsdagen i 1875 — 76 forelagte Fiskerilovsforlag som Grundlag, først vil tillade mig en underdanigst Diskussion af dets Kontrolbestemmelser, og dernæst fra et aldeles abstrakt Standpunkt skal fremsette Grundtræk til en fra den først omtalte afvigende Ordningsmaade af Kontrolvaæsenet.

Ifølge det forelagte Lovforslag vil Kontrolpersonalet foruden de respektive Politimestre og kommunale Fiskerisogder, hvis Antal fastsættes i de forskellige Distrikters Bedtægter, og som lønnes af Kommunerne, udgjøre et særegent Korps, ansat og lønnet af Regjeringen, nemlig 3 Kontrolører med Bopæl ved Limfjorden, Lille Belt og enten Store Belt eller København, og desuden 6 Assisterenter, 2 til hver Kontrolør, samt et ubestemt Antal Rorkarle.

Hele dette Kontrolapparat kan ikke negeres et meget effektivt Udsænde, men det er ogsaa temmelig bekostelig. Efter min Anskuelse lader det dog af den bestemte Mangel, at det ikke instituerer en sagkyndig Overlebelse. Der bør nemlig være absolut Enhed tilslæde i Kontrolens Udførelse, som ikke fremkommer ved tre hinanden sideordnede Kontrolører, og dette gjalder dens Virksamhed saavel til Lovenes Opretholdelse som til sagkyndig Veiledning baade opfører for de bestemmende Myndigheder og nedestier for Fiskeribefolningen, der hos sine Overordnede bør kunne føge ensartede Raad og mode ensartet Behandling. Ellige gjennemspørs et nyt System ubetinget bedst under en enkelt Autoritets Ledelse.

Spørgsler for Landets hele Fiskerivecen bør derfor stilles en Fiskeridirektor, der ved egne Erfaringer og Studier med Benyttelse af Bidersfabens Hjælpesilder i Forening med Præsens Resultater maa biflaa Ministeriet som Raadgiver, samtidig med at vere Lovens Eksekutor som Chef for Kontrolen. Det Efterfølgende vil vise, at der igjennem en saadan Posts Oprettelse ikke tilsigtes en Udvidelse, men netop en Indstrækning af det foreslaaede Kontrolpersonale.